

● **Disz doktoravatás a JATE-n**

A jog kiváló képviselői

Tegnap a József Attila Tudományegyetemen ünnepélyes keretek között disz doktorrá avatták dr. Szilbereky Jenő, dr. Hans F. Zacher, valamint dr. Roger Blanpain professzorokat. Alább a disz doktorok rövid életrajzát ismertetjük.

Dr. Hans F. Zacher

Zacher professzor a Max-Planck-Társaság közelmúltban nyugállományba vonult elnöke a szociális jog kutatásának, oktatásának egyik világszerte elismert vezető személyisége. A professzor Bambergben, Erlangenben és Münchenben végezte jogi tanulmányait. Diplomái megszerzése után a közigazgatás különféle posztjain ügyvédként teljesített szolgálatot. Mindeközben tudományos érdeklődése is erősödött. Habilitációját 1962-ben szerezte. Rendes professzori kinevezést először a Saarland-i Egyetemen kapott. A München-i Egyetem Közjogi Tanszékén 1971 óta tanít. 1974-ben alapította meg az azóta világhírűvé vált Nemzetközi Szociális-jogi Kutatóintézetét a Max-Planck-Társaság keretei között. 1990 és 96 között a Max-Planck-Társaság elnökeként tevékenykedett. Tudományos teljesítményét mintegy harminc könyve, több mint 230 publikált tanulmánya, tíz általa és közel 30 más szerzők közreműködésével szerkesztett gyűjteményi kötete fémjelzi. 1981 óta tagja a Bajor Tudományos Akadémiának, 1991 óta az „Academia Europea”-nak, 1991-től az „Academia Scientiarum et Artium Europea”-nak, 1994-ben pedig a Szociális Tudományok Pápai Akadémiájának is tagjává választották. Az egyetemmel sokréti kapcsolatokat alakított ki; több fiatal kutató tölthetett intézetében rövid-debb-hosszabb időt.

Dr. Roger Blanpain

Blanpain professzor a belgiumi Leuven-i egyetem összehasonlító munkajogi és munkaügyi kapcsolatok tanszékének vezetője, a munkajog tudományának egyik nemzetközileg is elismert képviselője. A professzor különös figyelmet szentel a munkajog fejlődése nemzetközi vonatkozásainak, valamint az egyes intézmények, jelenségek összehasonlító elemzésének. Tudományos alkotó tevékenységéből különösen az új publikációs lehetőségek megteremtésére, kialakítására való állandó tö-

rekvés emelhető ki. Ezzel óriási szerepet játszott a nemzetközi összehasonlító jogi kutatások fejlődésében is. Több kiadványsorozatot (International Encyclopaedia for Labour Law and Industrial Relations, Bulletin of Comparative Labour Law and Industrial Relations, Encyclopaedia of Laws) alapított. Blanpain professzor alapítója és első elnöke volt a szakterület legjobb szakembereit tömörítő International Industrial Relations Associationnak. Fő szervezője volt az 1996 szeptemberében Brüsszelben megrendezett első jogász világkongresszusnak. A professzornak régi kapcsolata van a szegedi egyetemmel. Többször tartott a jogi karon előadást. A Munkajogi és Szociális jogi Tanszék oktatói közül többen is tettek látogatást és tartottak előadást az intézetben.

Szilbereky Jenő

Szilbereky Jenő professzor életpályáját az igazságszolgáltatás – ezen belül is a polgári igazságszolgáltatás – gyakorlati és elméleti művelése határozza meg. A professzor 1917-ben Dél-Erdélyben született, de már Szegeden végezte középiskolai és jogi egyetemi tanulmányait. Majd rövid joggyakornokoskodást követően a Szegedi Járásbíróságon, illetve az Ítéletábrán lett tanácsjegyző. Az 1947-ben tett egységes bírói-ügyvédi vizsga után Szegeden kapott járásbírói kinevezést. A fiatal és tehetséges jogászt azonban már 1950-ben az Igazságügyi Minisztériumba hívták, ahol három évet dolgozott, majd nyolc éven át a Legfőbb Ügyészség osztályvezető ügyésze lett. 1962-ben került vissza az Igazságügyi Minisztériumba, és még abban az évben miniszterhelyettesévé, 1978-ban pedig államtitkárrá nevezték ki. Az Országgyűlés 1980-ban a Legfelsőbb Bíróság elnökévé választotta, és ezt a döntését 1985-ben megismételte. Így Szilbereky professzor 10 éven át vezetett a magyar igazságszolgáltatás felsőbb bírói fórumát. Szilbereky Jenő 1956-tól adta elő a szegedi Állam- és Jogtudományi Karon a polgári eljárásjog című főkéllégiumot, 1963-tól egyetemi docensként, 1969-től 1987-ig, mint egyetemi tanár, akadémiai doktor. E minőségben jogász-nemzedékeket oktatott, nevelt és indított el a jogász hivatás útján.

Sz. C. Sz.

Dr. Hans F. Zacher átveszi a disz doktori oklevelét. (Fotó: Miskolczi Róbert)

● **Beszélgetés Havas Henrikkel**

„Már minden csúcsot megmásztam”

Autóvillamossági műszerészként kezdte, a Volán diagnosztikai üzemének vezetője lett, huszonnyolc évesen a Magyar Ifjúság tehetséggutató pályázatán tűnt fel, egy évig az Ifjúsági Rádió külső munkatársaként dolgozott, 1979-től hirszerkesztő. Közben elvégezte a jogi egyetemet és az újságíróiskolát, és egészen 1995 novemberéig, hatnapos államtitkársága kezdetéig a Magyar Rádió főmunkatársa volt. Jelenleg minden péntek reggel a Napkel-tét vezeti, emellett a JATE kommunikáció szakán oktat. Havas Henrikről van szó.

● **Az emberek igen ellentmondásosan viszonyulnak Önhöz. Egyesek kedvelik, mások nagyon távolinak, hűvösnek tartják.**

– Azt akarta mondani,

hogy gögösnek és nagyképűnek, nem? Azt szokták mondani, hogy engem vagy imádnak, vagy gyűlölnék, de nem hagyom közömbösen az embereket.

● **Szándékosan alakított ki magáról ilyen képet?**

– Amikor a pályám elkezdődött, a riporterek nem kérdeztek, hanem nyilatkozatokat kaptak a nagyemberektől. Engem halálosan idegesített ez a fajta szervilizmus. Ez a kicsit indulatos, kicsit cinikus, kicsit agresszív riporteri stílus válasz volt az akkori langyos „mikrofonállvány” szerepre. Amikor mi a Forróval elkezdtük az Első kézből című műsort, ami a Magyar Rádió első igazi politikai vitaműsora volt, fenyegetéseknek neveztek minket. Rengeg botrányt kavartunk. Hiába változott meg azóta a helyzet, ez a szerep rajtunk ragadt. Komolyan mondom, szinte misztikus kód ül rá az egészre.

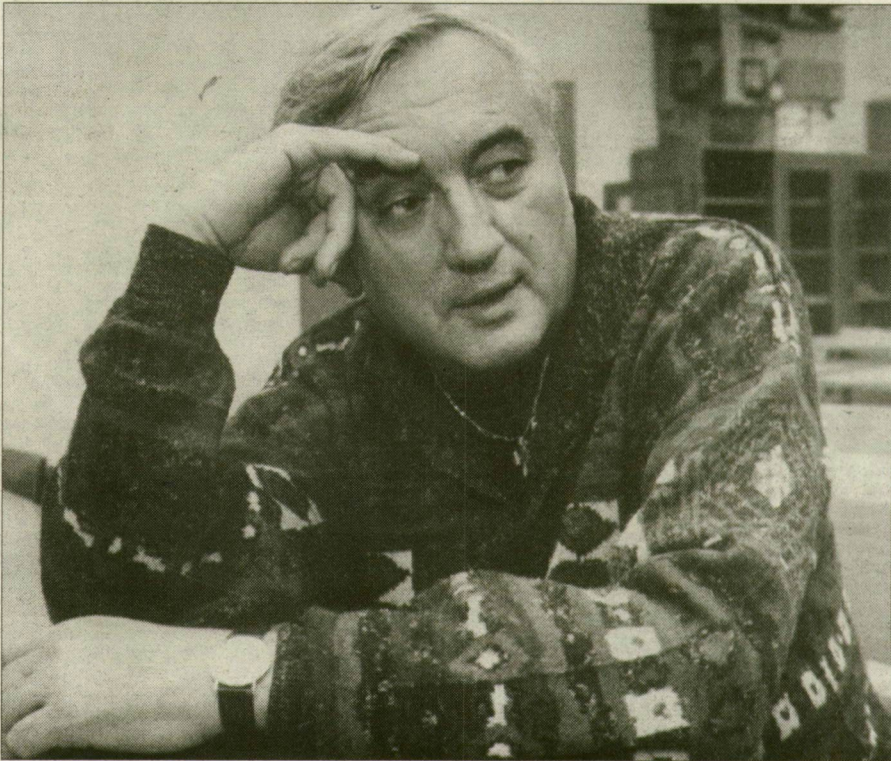
● **Igen, de ez a magatartás a mindennapi életben is jellemző Önre.**

– Mivel mindig nagyon sokat dolgoztam, időtakarékossági szempontból nem álltam le beszélgetni, jópofáskodni. Sokan nagyképszerűsnek vették, hogy átszáguldok a Pagodán, nem ülök le felőrákat beszélgetni, húsz percig hörpölni egy csésze kávé és jópofáskodva meghallgatni egy érdektelen történetet, ezért a szakmában elterjedt, hogy én egy pokróc, goromba ember vagyok. Ami a civileket illeti, velük mindig kijöttem, megtanultam őket kezelni. A riportalanyokkal sem volt semmilyen gondom, engem soha nem pereltek be, soha egy panaszos levél nem érkezett.

● **Azt beszéllek, Ön nagyon jó emberismerő.**

Egy esztendővel ezelőtt, egészen pontosan 1996. november 18-án nyitotta meg kapuit az Universitas-Szeged Diák-Szolgáltató Központ (röviden: Univ Disk) a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tamási Áron Klubjában. A hallgatók és a központ munkatársai ezt az eseményt ünnepelték a héten.

A hallgatói centrumot a szegedi felsőoktatási intézményekben működő hallgatói önkormányzatok döntése nyo-

„Nekem mindig a politikusok jutottak.” (Fotó: Miskolczi Róbert)

– A választ két részre kell osztani. A magánéletben nem mondanám, hogy nagyon jó emberismerő vagyok, már rengeteg csalódás ért. Jó és rossz értelemben is csalódtam az embereken. Ami a riporteri emberismeretet illeti, az jó. Azt hiszem, nagyon könnyen és jól tudok kontaktust teremteni, és eléggé belelátok az emberekbe. Ez gyakorlat kérdése is, meg talán adottság is.

● **Vannak barátai?**

– Vannak olyan emberek, akikkel különböző helyzetekben és szituációkban jól együtt vagyunk. Van, akivel meccsre járok, van olyan barátom, akivel színházba járok, vagy együtt utazunk külföldre nyaralni. A szakmában is van jónehány barátom, akikkel le össztalálkozunk, jól el tudunk beszélgetni. Amikor gyerek voltam, volt egy barátom, akivel sülvé-főve együtt voltunk és minden nap kétszer felhívtuk egymást, hogy elmondjuk, mi történt. Ilyen típusú barátom nincs, de azt hiszem, az én életkoromban ez már nagyon ritka.

● **Havas Henrik már nagyaga, ugye? Milyen érzés?**

– A fiamnak van egy lánya, két éves, Petrának hívják. Amíg egy gyerek kicsi, nem nagyon lehet vele mit csinálni. Vele még nem lehet igazán játszani, vagy beszélgetni. Élvezem az együttlétet, időnként játszunk együtt, de még pici ahhoz, hogy valami komolyabb kapcsolat alakuljon ki közöttünk.

● **És ha nagyobb lesz?**

– Azt szokták mondani, hogy a nagyszülők mindig azokat a vágyaikat akarják megvalósítani az unokáikban, amelyekben nem sikerültek a gyerekeikben. A fiam nagyon

jó adottságokkal rendelkezik és jó néhány sportághoz volt tehetsége. Öttusázott, atlétizált, úszott, aztán valahogy mégsem lett belőle élsportoló. Tehát, ha rajtam múlna, szeretném, ha az unokám komolyan venné a sportot. Nem muszáj, hogy élversenyző legyen, csak élvezze a sportot.

● **Milyen az ideális nagyszülő?**

– Egy igazán jó nagyapának mindent el lehet mondani. Nekem szerencsém volt, mert a nagyanyámat nagyon szerettem és nagyon közeli kapcsolatban voltunk egészen a haláláig. Az én nagyanyám olyan volt, hogy másfél órát tudtunk úgy ülni, hogy csak fogtuk egymás kezét és nem mondtunk semmit.

● **Önt mindig főleg politikai és közéleti műsorokban láthattuk. Soha nem érdekelte a könnyedebb műfaj?**

– Kevesen tudják, hogy 1969-ben, amikor Gyulai István és Knézy Jenő a Sportriporter kerestetikben feltűnt, én is bekerültem a legjobb tízenhat közé, csak éppen bevonultam katonának. Nagyon szívesen vezettem volna vetélkedőket, vagy talkshowkat is, de nekem valahogy mindig a politikusok jutottak, a miniszterek, az államtitkárok meg a pártelnökök.

● **Mivel foglalkozna, ha előlről kezdhetne mindent?**

– Nagyon szerettem az autót. Voltam gépkocsikutató, taxisofőr. Ha időnként megkérdeznék, azt mondom, hogy szívesen lennék profi kocsárlabdázó. Azt hiszem, hogy ahhoz megvoltak a képességeim meg a fizikai adottságaim. Igaz, hogy nagyon pici vagyok, 183 centi magas, de irányító poszton nagyon nagy tehetségnek tar-

tottak. A nyolcvanas évek közepén, a jogi diploma után gondolkodtam rajta, hogy elvégzem a történelem szakot is. Egy fél évet hallgattam is a Pázmányon, de egyszerűen nem fért bele az időmbe. Felmerült, hogy nem volna rossz ügyvédkedni. Többen mondták, hogy biztos jól ment volna. Főleg a büntetőpercek érdekeltek, ahhoz lett volna kedvem.

● **Néhány évvel ezelőtt nagyon sokat szerepelt, most viszont ritkán jelenik meg a képernyőn, holott három új adó is beindult.**

– Két lehetőség volt: elszereződni egy műsorra, vagy producerként a műsorkészítésben részt venni. Az, hogy producer legyek, konkrétan is szóba került, végül nem erőltettem a dolgot. Több száz élő tévé- és több ezer rádióműsor után nem érzem azt az elsöprő vágyat, hogy kamerák elé üljek. Persze ez nem azt jelenti, hogy ha valami nagyon jó ajánlatot kapnék, ami igazán tetszene, azt ne vállalnám el. Ilyen ajánlatok viszont egyelőre nincsenek, és ha jobban megnézem, hogy milyenek az új televízióműsorok, nincs is köztük olyan, amit szívesen csinálnék mások helyett.

● **Egy évvel ezelőtt azt nyilatkozta, hogy korántsem a csúcson hagyta abba. Mi lehetne a csúcs Havas Henrik számára?**

– A csúcs az lenne, ha a Madách Színház bemutatná egy kétrészes drámámat, vagy mondjuk végre nekiállnék egy zeneszerző barátommal, és írának egy musicalt. Nekem az újságírásban olyan nagy elérendő csúcsok már nincsenek, szerintem már minden csúcsot megmásztam.

Békefi Anett**Eötvös Koszorú**● **DM-információ**

Eötvös József Koszorúval tüntették ki dr. Csányi Lászlót, a kémia tudományok doktorát, a József Attila Tudományegyetem Szerzetlen és Analitikai Kémiai Tanszékének nyugalmazott egyetemi tanárát, a hidrogénperoxid típusú peroxo-vegyületek önbomlási, hidrolízises és katalitikus bomlási reakciói, valamint az indukciós reakciós mechanizmusok terén végzett kutatásaiért. A Magyar Tudományos Akadémia idén a tudományos osztály által javasolt tizenegy fő közül nyolc tudósra ítélte oda a magas tudományos elismerést jelentő kitüntetést.

Doktori viták● **DM-információ**

Több PhD-értekezés nyilvános vitáját tartják a héten a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán. A vitákban minden jelenlévő részt vehet.

Lipócziné Csabai Sarolta Tendenciák a magyar ifjúsági regényben a 80-as évektől napjainkig címmel írt PhD értekezését november 24-én 10 órakor vitatják meg a bölcsészkar tanácstermében.

November 26-án három vitát is rendeznek. Az egyiket Balázs L. Gábor A szláv főnévragozás történeti vizsgálatainak metodológiai vonatkozásai című PhD értekezéséről tartják 10 órakor a Szegedi Akadémiai Bizottság székházának második emeleti előadótermében. A másik vita, Nagyné Szabó Klára O'Neill tragédiaelfogása a kortársi elméletek tükrében című értekezéséről ugyanacsak 10 órakor kezdődik a bölcsészkar Petőfi sugárúti épületében, a Pedagógia Tanszék 12. számú termében. A harmadik vita 11 órakor lesz a bölcsészkar tanácstermében Gyimesi Tímea Változatok a betűre – A lehetséges megközelítése Michel Tournier műveiben című értekezéséről.

Maróti Egonné A határozottság, mint kifejezendő tartalmi és megnyilvánulási forma a kommunikációban című PhD értekezéséről november 27-én 15 órakor tartanak vitát a bölcsészkar tanácstermében.

Újból a veszélyes hulladékról

● **Munkatársunktól**

Az Óthalmi úti volt szovjet laktanya kármentesítéséről szóló cikkünkben csak az utolsó momentumot írtuk meg abból, amit az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség végzett a kérdéses területen. Az előzmények a következők: az ATIKÖFE szakemberei 1994 nyarán az objektum területén különböző szennyező, illetve veszélyeztető anyagokat találtak: több tonna festéket és oldószert, zsír-, üzemanyag- és olajos-iszaphulladékok. A vizsgálat után az ATIKÖFE kötelezte a kezelőt, a Művelődési és Köznevelési Minisztériumot, hogy gondoskodjon a hulladékforrások eltávolításáról, illetve ártalmatlanításáról. Miután a veszélyes hulladékokat elszállították, 1994 őszén újabb helyszíni szemlét tartottak az ATIKÖFE szakemberei, amelynek során megállapították: további hatósági intézkedés nem szükséges.

Sz. C. Sz.

Egyéves a hallgatói centrum

mán hozták létre. – Az induláskor célul tűztük ki magunk elé az egyetemisták és főiskolások teljes körű kiszolgáltatását – mondta Bődő Helga, az információs központ vezetője. A minden hallgatót érintő szolgáltatások szervezeti keretét, illetve működési feltételeit az Universitas-Szeged Diák-Szolgáltató Központ Közhasznú Társaság biztosítja. A komplexum négy egységből áll: lézerszalon, hallgatói bolt, TÁK büfé és információs

központ. Utóbbival kapcsolatosan Bődő Helga kiemelte: szeretnének minden adatot – ami a diákok érdeklődésére számot tarthat – könnyen elérhetővé tenni, és azokat koncentráltan, rendezetten és könnyen kezelhetően a hallgatók rendelkezésére bocsátani. Ebben központi szerepet szánnak egy, az Internethez kapcsolt lokális adatszolgáltató hálózatnak. Bőséges felvilágosítást adnak majd tanulmányi, turisztikai, kulturális

és sport témakörökben. Az Univ Disk a későbbiekben az információs szolgáltatás területén – a rendszer országos ki-terjesztésével – szeretné átlépni a régióhatárokat. A tanárképző főiskola főépületének alagsorában persze mást is terveznek.

A középső teremben például, ami most kávézóként üzemel, különböző kulturális programokat – videomozit, előadásokat, felolvasóesteket, akusztikus koncerteket stb. – szeretnének rendezni a jövőben.

Sz. C. Sz.